

Ansvar: Jeg skal ikke besvare Thinget med at komme ind paa dette Forslags Realitet, og jeg skal heller ikke komme ind paa de Ytringer, som kaldt fra det ærede Medlem for Svendborg (G. Peterfen); de laa saa langt borte fra denne Sag, at det vistnok havde været bedre, om de ikke vare komne frem. Jeg skal udbrage den Konklusion af hans Udtalelser, at hans Tillid til de Sagkyndige er bleven svækket; jeg veed ikke, om dette betyder det Samme, som at hans Tillid til de Uagkyndige er bleven styrket. Jeg har kun begjært Ordet for at omtale den Maade, hvorpaa jeg vil stemme. Jeg vil stemme for Mindretallets Endringsforslag til § 2 angaaende en overordentlig Skat, fordi dette Forslag er stillet saaledes, at det ikke nødvendiggjør Optrækning af Skatten, naar den ikke, Alt vel overveiet, viser sig at være nødvendig, medens det dog tilveiebringer Reglerne for en saadan Stats Optrækning, naar Nødvendigheden derfor viser sig at være tilstede. Jeg vilde anse det for særdeles uheldigt, om man, samtidig med at man erkjendte, at der var en Nødvendighed tilstede for at faae en extraordinær Skat, først skulde til at tage under Overveielse, efter hvilke Regler den skulde opkræves, thi da vilde denne Overveielse upaatvivelig komme til at lide under Trykket af Nødvendigheden af samtidig at skulle skaffe Midlerne tilveie. Jeg tror, at, naar man har en Foreftilling — og det have vi Alle — om, at det i en noget nærmere eller fjernere Fremtid vil blive nødvendigt at skride til extraordinære Skattepaalæg, saa er det nyttigt, at man i den rolige Tid beskæftiger sig med at fastsætte Reglerne for denne Stats Optrækning. Jeg kunde ligesaa godt stemme for Ministeriets Forslag som for det af et Mindretal i Udvalget stillede Forslag. Hvorledes jeg stemmer, er jo forresten aldeles ligegyldigt, da vi jo vide, at hvad der vil blive vedtaget, er det, der foreligger fra anden Behandling; men selv det, som da blev vedtaget, er af den Bestaendighed, at, dersom det her var til endelig Afgjørelse, vilde jeg anse det for min uafviselige Pligt at stemme imod det af de Grunde, som tidligere ere anførte af mig, og som idag ere gjentagne af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen): at det lader Kjøbenhavn ligge aaben, at det vil skaffe os en Flaadestation, hvortil vi ikke faae nogen Flaade, fordi den Flaade, vi faae, vil blive bunden til Forsvaret af Kjøbenhavn imod Søiden, og det endelig støtter sin Forsvarsplan — thi det er en virkelig Forsvarsplan, der her ligger for — til en Hær, som vil være aldeles ude af Stand til at løse den Opgave, man stiller den. Derfor maatte jeg stemme derimod, naar det forelaa til endelig Vedtagelse, men naar jeg nu stemmer derfor, er det, fordi jeg ønsker, at det skal blive muligt for det andet Thing at sige et Ord med i denne Sag. Jeg ønsker engang at høre det andet Things Mening om dette Anliggende; den have

vi ikke hørt før. Derfor, men ogsaa kun derfor, vil jeg stemme for Forslaget, som det her foreligger.

Solu. I og for sig nytter det næsten ikke for Lovens videre Fremmes Skyld at udtale sig over, hvorledes man vil stemme, saalange man fra Regeringens Side hører, at, naar man gjør Fordring paa en Indkomstskat, er dette det Samme som Lovens Forkastelse; for den Sags Skyld fører det altsaa ikke til Noget at tage Ordet. Men naar jeg desuagtet har begjært Ordet, er det, fordi der fra enkelte Medlemmer her i Salen er faldet adskillige Ytringer, som jeg ikke har villet lade staa uimodfagte. Jeg vil begynde med det, hvormed den ærede sidste Raler sluttede. Han sagde, at han ikke kunde stemme for Flertallets Forslag af den Grund, at dette lod Kjøbenhavn ligge aaben mod Søiden, og han henholdt sig der til, hvad der nylig var blevet ytret af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen). Det er ikke alene fra disse to ærede Medlemmer, at man har hørt saadanne Ytringer, man har hørt dem ogsaa fra mange andre Medlemmer. Over Gang, jeg hører disse Ytringer, skal jeg ikke negte, at, hvor meget jeg end bestræber mig for det Modsatte, taber jeg i Tillid til de Sagkyndige. Man har hvert eneste Aar i den Tid, hvortil jeg har været Medlem af Thinget, havt Kamp her om Bevilling af Styts til vort Søforsvar her ved Kjøbenhavn. Man har fra vor Side og fra Søofficerernes Side hørt udtalt Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at blive ved med at bevilge Summer paa Summer til Udbygning af dette Styts paa Søforterne, idet man har havt Tvivl om disse Søforters Hensigtsmæssighed. Nu hører man pludselig, at de ere bleve saa daarlige, at man endog betragter det, som om Kjøbenhavn ligger helt aaben. (Ansvar: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning!) Dette forekommer mig virkelig at være noget Forunderligt, men ved Siden deraf synes det mig ogsaa, at man har faaet nogen Grund til at tvivle om faste Forters Hensigtsmæssighed. Det er ganske vist — jeg vedkjender mig det — at jeg ikke vil have Kjøbenhavn aaben imod Søiden — deri er jeg maatte uenig med Enkelte, som ellers ere mine Meningsfæller — idet jeg tror, at det Tilfælde kan indtræde, da vi ville være i den absolute Nødvendighed at skulle forsvare Indseilingen til Kjøbenhavn. Men jeg er usagkyndig, jeg skal ikke gjøre Fordring paa nogen Sagkundskab, det vil jeg paa Forhaand væge mig imod overfor det ærede Medlem fra Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), men man er tvungen til at danne sig en Mening, og grundet herpaa skal jeg ikke negte, at jeg har faaet den Opfattelse, at et saa lille Land som vort, naar der kommer saadanne Opfindelser, som synes nu at være fremkomne, nemlig dette Minevæsen, da maa